

mine Forslag vedtages, tror jeg ikke, der er nogen stor Betænkelighed ved at stemme for Loven, skøndt jeg ganske vist heller vilde se første Paragraf af Lovforslaget affattet paa samme Maade som første Paragraf i det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Nykjøbing (Rasmussen).

H. Holm: Maa jeg tillade mig paa Forslagsstillernes Vegne at svare paa de Bemærkninger, der ere komne fra de ærede Medlemmer, som have stillet **W**ndringsforslag til det foreliggende Forslag. Jeg tror ikke, jeg behøver at dvæle nærmere ved de Mømp, der ere ved den Maade, hvorpaa Tienden for Diebliffet svares in natura. Jeg tror, at man nu fra alle Sider er enig om at erkende, at det vilde være heldigt, om der skete en Forandring paa dette Punkt. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at de Mømp, der ere — nemlig, at der ofte er en meget lang Vej for Tiendeyderne at kjøre med Kornet, at de ofte skulle levere det paa flere forskellige Steder, at der undertiden kan opstaa Strid om Værdien og Lignende — væsentlig ere Mømp for Tiendeyderne. Det er blandt andet Grunden til, at Forslagsstillerne have stillet det saaledes, at det skulde være en Ret for Tiendeyderne at kræve dette Forhold omordnet; men det er dog ikke Hovedgrunden. Hovedgrunden er den, at det er i Analogi med den tidligere Lovgivning paa dette Punkt. Der har jo tidligere flere Gange været givet Love af en noget lignende Art; jeg vil særlig henvise til Loven af 8de Januar 1810, der jo stiller det frit for Tiendeyderne at kunne vælge mellem at betale paa den gamle Vis i Kjønnen eller i Skjæppen. Jeg veed ikke noget Tilfælde indenfor Tiendelovgivningens Omraade, hvor man ikke netop har stillet sig saaledes, at man har overladt Balget til Tiendeyderne. Men jeg skal for mit personlige Vedkommende sige, at jeg har ikke saa meget imod, at der tillige bliver givet Tiendetagerne en saadan Ret. Jeg tror ikke, det vil faae praktisk Betydning; thi jeg er overbevist om, at det væsentlig er Tiendeyderne, som trænge til en Forandring paa dette Omraade. Men, som sagt, det er i Analogi med den tidligere Lovgivning, at det kun bliver Tiendeyderne og ikke Tiendetagerne, der faae denne Ret. — Den Gang, denne Sag først kom frem her i Thinget, tænkte man sig jo at gaa til en pæ-

bliffelig Afløsning, saaledes at Tienden ikke længere maatte svares i Korn, men skulde svares efter Kapitelstart; men der blev strax fra forskellige Sider gjort opmærksom paa, at det kunde blive temmelig ubilligt i flere Forhold, haade lige over for visse Tiendetager, som vare vant til at faae mere for deres Korn end efter Kapitelstarten, og over for visse Tiendeydere, som vare blevene vant til at levere Korn af noget ringere Bestaaffenhed, saaledes at det ikke havde den Værdi, som Kapitelstarten for vedkommende Stift var ansat til, og man blev derfor fra alle Sider enig om, at det vilde være heldigt, om man i det Mindste kunde faae en lempelig Overgangstid eller kunde finde saadanne Former, at man tog billigt Hensyn til alle disse Partier og sørge for, at Ingen virkelig led Tab derved. Ved de Forhandlinger, der bleve førte herom, kom det dertil, at man standsede ved saadanne Kommissioner, som nu er foreslaaet i vort Forslag. Flertallet her i Thinget havde tidligere været inde paa et Forslag af en anden Art — det samme Forslag, som det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Balgfreds (Rasmussen) har stillet som **W**ndringsforslag til vort i Dag —, nemlig om at faae indrettet en Slags Herredskapitelstart paa dette særlige Omraade. Det kan ikke negtes, at Stiftskapitelstarten i mange Tilfælde ikke er retfærdig, f. Ex., som det tidligere flere Gange er bemærket, i Sjællands Stift, hvor jo Kornet vil have en større Værdi i Nærheden af Kjøbenhavn end i de fjerneste Egne af Den, og derfor kan Kapitelstarten for visse Steder være for høj. Jeg kunde derfor ogsaa, hvis man kunde finde en Maade, hvorpaa man kunde faae ansat Kapitelstarten herredsois, være tilbøielig til at gaa ind derpaa, men vel at mærke, det maatte ikke være i Forbindelse med saadan en enkelt Sag som denne, det maatte være under en særskilt Lov om Kapitelstarten. Det er en Sag, som jeg tror ogsaa tidligere har været paa Bane, og jeg kunde, som sagt, være tilbøielig til at faae Kapitelstarten ansat herredsois eller paa anden Maade, der maatte kunde være billigere end den nuværende Ordning mod de forskjellige. Men hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa dette Forslag i Forbindelse med denne lille Sag, skal jeg tillade mig at sige. Der er jo mange andre Forhold, som berøres af Kapitelstartens Ansættelse. Jeg behøver blot at nævne den Mengde Embedsmand, der faae deres Lønninger efter Stifts-Kapitelstart, de mange Af-